

धारयन्त्यः अत एवाग्निं जनयन्तीः अग्निद्वयं हिरण्यगर्भं जनयन्त्यः उत्पादयिष्यन्त्यः ।
ततो गर्भात् संवत्सरोषितात् देवानामसुः प्राणद्वय आत्मा लिङ्गशरीरद्वयो हि-
रण्यगर्भः समवर्तत उदपद्यत । कस्मै प्रजापतिद्वयाय देवाय हिरण्यगर्भाय रुवि-
षा विधेम रुविर्दन्तः विभक्तिव्यत्ययः विधतिर्दानार्थः ॥ २५ ॥

यश्चिदापो महिना पर्यपश्यदन्नं दधाना जनयन्तीर्यज्ञम् ।

यो देवेधधि देव एक आसीत्कस्मै देवाय रुविषा विधेम ॥ २६ ॥

चिदप्यर्थः यो देवोऽन्तर्यामी महिम्ना (६.) आपः विभक्तिव्यत्ययः अपः पूर्वी-
क्ताः पर्यपश्यत् सर्वतो ददर्श । कीदृशीः दन्नं कुशलं प्रजापतिं दधानाः । यज्ञं ज-
नयन्तीः यज्ञशब्देन यज्ञकर्त्री प्रजा उच्यते सृष्टिकर्त्रीरित्यर्थः । यश्च देवेधधि अधि-
कः एको मुख्यो देव आसीत् । तस्मै देवाय रुविर्दन्तः ॥ २६ ॥

प्र याभिर्यासि दाश्चाऽसमहा नियुद्धिर्वायविष्टये दुरोणे ।

नि नो रयिऽ सुभोजसं युवस्व नि वीरं गव्यमश्वं च राधः ॥ २७ ॥

हे वायुदेवत्ये त्रिदुभौ वसिष्ठदृष्टे । हे वायो त्वं याभिर्नियुद्धिरश्वाभिः कृत्वा
इष्टये यागाय दुरोणे यज्ञगृहे वर्तमानं दाश्चांसं रुविर्दत्तवन्तं यज्ञमानमहं अभि-
मुखं प्रयासि गहसि निपातस्य चेति [पा० ६.३. १३६.] संहितायामहा इति दीर्घः
व्यवहृताश्चेति [पा० १.४. ८२.] प्रेण यासीत्यस्य व्यवधानं ताभिर्नियुद्धिरागत्य नो
ऽस्मभ्यं रयिं धनं नियुवस्व देहि नियौतिर्दानार्थः व्यत्ययेन शप्रत्ययः । कीदृशं
रयिं सुभोजसं सुष्ठु भुज्यतऽइति सुभोजास्तम् भुजेरसुन्प्रत्ययः । किं च वीरं पुत्रं
गव्यं गोसम्बन्धि अश्वमश्वसम्बन्धि गोऽश्वद्वयं राधः धनं च नियुवस्व ॥ २७ ॥

आ नो नियुद्धिः शतिनीभिरध्वरऽ सहस्रिणीभिरुपयाहि यज्ञम् ।

वायोऽस्मिन्सवने मादयस्व यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ २८ ॥

हे वायो नियुद्धिरश्वाभिः नोऽस्माकमध्वरं यज्ञमुपयाहि । कीदृशीभिः शतिनी-
भिः सहस्रिणीभिः शतं सहस्रं च संख्या यासां ताभिः वयं बहुवाहनतर्पणे श-
क्ता इति भावः । एतय चास्मिन् सवने तृतीये मादयस्व तृप्यस्व । अथ पादेन